

S | S | M

SABANCI
ÜNİVERSİTESİ
SAKIP
SABANCI
MÜZESİ

BULUŞMA... REUNION!

ERDEM TAŞDELEN

Görsel sanatlarda lisansüstü derecesi aldığı Emily Carr University of Art + Design'da halen Kültürel Çalışmalar Bölümü'nde ders veriyor. Sanat pratiğinde yerleştirme, çizim, heykel, video, ses ve sanatçı kitapları gibi geniş bir yelpaze kullanan Taşdelen, dilin ve metnin çeşitli formlarından yararlanarak öznellik kavramını sorguluyor. Sanatçı, sivri bir mizah anlayışı içeren projelerinde kültürel öğretilerin kişinin kendini ifade etmesindeki etkilerini inceleyen süreçlere odaklanıyor. Taşdelen'in bireysel ve karma açtığı mekânlardan bazıları: Vancouver'da Western Front, Access Gallery, Republic Gallery, 221A, Gallery 295 ve Charles H. Scott Gallery; İstanbul'da NON, ARTER ve Sanatorium; Viyana'da MAK – Museum of Applied Arts; Hannover Kunstverein; Denver'da Biennial of the Americas; Toronto'da Oakville Galleries. Kanada'nın Vancouver şehrinde yaşıyor ve çalışıyor.

Taşdelen holds an MFA in Visual Arts from Emily Carr University of Art + Design, where he teaches in the Critical and Cultural Studies department. His multidisciplinary practice involves a range of media, such as installation, drawing, sculpture, video, sound and artist books. He uses text and language in various forms to conduct subtle inquiries into subjectivity and its representations. His diverse projects, characterized by a mordant humour, also involve him in a reflective process that brings self-expression into question within the context of culturally learned behaviours. Erdem Taşdelen's work has been featured in solo and group exhibitions at the Western Front, Access Gallery, Republic Gallery, 221A, Gallery 295 and the Charles H. Scott Gallery in Vancouver; Galeri NON, ARTER and Sanatorium Gallery in Istanbul; MAK – Museum of Applied Arts, Vienna; Kunstverein Hannover; Biennial of the Americas in Denver and Oakville Galleries in Toronto. He lives and works in Vancouver, Canada.

1970, pek çok şeyin yanı sıra *Love Story* filminin "Aşk hiçbir zaman pişman olmamaktır" sloganıyla dünyayı sarstığı, 1960'ların özgür aşkı savunan "Savaşma Seviş" mottosunun kapitalizm tarafından içselleştirilmesiyle beslenen modern romantik aşk fenomeninin bir popüler kültür ögesi olarak resmen hayatlarımıza dahil olduğu yıl. Kim Casali'nin hazırladığı, önce *Los Angeles Times*'de siyah-beyaz, daha sonra *Mail on Sunday* gazetesinde renkli yayınlanan çizgi bant "Love is" de bu fenomenin bir parçasıydı. Türkiyeli bir üretici 1993'te bu çizgi bantlarını çift dilli olarak çift aromalı bir çikletle birlikte piyasaya sürdü. "Şıpsevdi" çikletleri "aşkın iki meyvesi" fikriyle çilekli/muzlu, vişneli/limonlu, naneli/mentollü, elmalı/limonlu ve hindistan-cevizli/ananaslı versiyonlarda üretildi, 1990'larda ergenliğini yaşayan kuşakça çok sevildi. Bir kuşağın aşkla ilgili öğrenme ve şartlanmalarının kaynağı bazen böyle küçük ayrıntılarda ortaya çıkıyor. Öte yandan, Michael Hardt gibi içinde bulunduğumuz sistemde kendi kolektivitemizi nasıl yeniden yaratabileceğimiz meselesine kafa patlatan düşünürler için, aşk politik söylemin akışını kırmak ve egemen olmayan sosyal ve öznesel oluşumlar üzerine düşünmenin en temel yolu, dönüştürücü, kolektif bir farklı olma hali.

Aşkın ne olabileceğine dair popüler kültürden ve felsefeden gelen iki birbirinden farklı özneye ilişkin önerme, önümüze radikal bir tamamlanamazlık hali ortaya koyuyor. İlk aşklarını

1970, among a great deal else, is the year the movie *Love Story* shook the world with the signature line 'Love means never having to say you're sorry,' the year when the modern romantic love phenomenon – propelled by the capitalist cooption of the motto 'Make love not war' of the free love culture of the 1960s – officially became part of our lives as an element of popular culture.

The comic strip 'Love is...' by Kim Casali, first published in black-and-white in the *Los Angeles Times* and later in color in *Main on Sunday*, was part of this phenomenon. In 1993, a businessman in Turkey marketed bilingual versions of these comic strips together with a two-flavored chewing gum. Known as 'Şıpsevdi,' these gums were produced with the concept 'the two fruits of love' in flavor couplings such as strawberry/banana, sour cherry/lemon, mint/menthol, apple/lemon, and coconut/pineapple, becoming very popular with the generation that reached adolescence during the 1990s. Sometimes the source of a generation's discovery and conditioning about love lies in such tiny details. On the other hand, for thinkers like Michael Hardt who are concerned with the question of how to produce our own collectivity within the system of which we are a part, love is the most fundamental route to subverting the political discourse and thinking about non-dominant social and subjective formations; it is a transformative, collective state of being different.

Şipsevdi çiğneyerek yaşayan ve çiklet paketinden çıkan kari-katürleri tek tek toplayan kuşak ise artık Google arama motorunun listelemeleri olmadan hatırlayamıyor. Erdem Taşdelen için güncel sanat tam da bu öznenin tamamlanamayan halini ve toplumsal şartlandırmaları kavramsal temel olarak alıp dil üzerinden yeni kişisel/kolektif algoritmalar kurgulamanın mükemmel muğlaklıktaki bir alanı. Sanatçı, kişisel tarihinden kesitler üzerinden bu tamamlanamaz doğanın özneyi markalaştırma sürecinde nasıl bir altyapı olarak kullanıldığını araştırıyor. Taşdelen'in *Love is...*'le başlayan değişik janrlardaki şarkı adlarını, şarkı süresiyle birlikte listelediği bu yerleştirme, popüler kültürün kişisel olanı genelleştirme eğilimi üzerine yeni bir şiir formu önermesi olarak da okunabilir. Arama motorlarının temel mantığının avangart şiirin kullandığı söz formlarından geldiği göz önüne alınırsa, sanatçının *Love is...* ve daha önce Vancouver'da kamusal alanda göstermek üzere ürettiği *Here comes*'in (2013) kullandığı yöntem bir geri dönüş olabiliyor. Bu "yeni şiirler" sanatçının belirli olmayan bir özne için yazdığı aşk mektupları serisi *Dear* (2010) ve Kylie Minogue'un 25 yıllık diskografisinde yer alan "*you*"ların sensörlü spot ışığıyla izleyiciyi yakaladığı *You You You* (2012) çalışmasıyla da farklı noktalardan bağlanıyor.

Belirsiz öznelerin ardından gelen boşluğu doldurduğu *Love is...* kolektif bir bilinç kırılmasına nükteyle göz kırpan

Concerning the nature of love, two different propositions regarding the subject, one originating in popular culture and the other in philosophy, confront us with a radical state of undefinability. The generation that experienced their first love while chewing Şipsevdi and collected one by one the cartoons in the wrappers is no longer able to remember without the help of the Google search engine. For Erdem Taşdelen, contemporary art is precisely the perfectly ambiguous domain within which, taking as a conceptual starting point this subject's undefinability and society's conditioning, to imagine new language-based personal/collective algorithms. Basing himself upon snapshots from his own life, the artist explores how this undefinable nature is used as a foundation in turning the subject into trademarks.

Taşdelen's installation, in which song titles starting with the words 'Love is...' are listed along with their durations, can also be read as a proposed new poetic form on the tendency of popular culture to make generic that which is personal. Taking into consideration the fact that the fundamental logic of search engines is derived from the enunciative forms used by avantgarde poetry, the method used in the artist's *Love is...* and *Here comes* (2013, produced for display in a public space in Vancouver) may be said to be a turnabout. These 'new poems' are also related in various ways to *Dear* (2010), a series of love

çift bilinmeyenli bir denklem. Belki tam da Alain Badiou'nun dediği noktaya geliyoruz: "Aşkın deneyimleri düzenleyen bir süreç olduğunu söyleyelim haydi, bu deneyimleri düzenleyen kuralların deneyimlerin içinden okunamayacağı bir süreç."

ÖVÜL DURMUŞOĞLU

letters written by the artist to an anonymous subject, and *You You You* (2012) where the *you's* found in Kylie Minogue's twenty-five-year discography entrap the spectators with sensor fitted spotlights.

Filling the emptiness left by indeterminate subjects, *Love is...* is an equation in two unknowns that light-heartedly refers to a collective lapse of consciousness. Perhaps we come precisely to the point where Alain Badiou mentions that love is a process organizing experiences, a process where rules cannot be read through experiences.

ÖVÜL DURMUŞOĞLU

Love is..., 2014
Duvar kaplama
Değişken boyutlar

Love is..., 2014
Adhesive mural
Variable dimensions

